

In memoriam

Al llarg dels darrers mesos ens han deixat tres persones que, d'una manera o altra, han estat vinculades al nostre municipi i, també, al *Llibre de la Festa Major*. Són tres homes que al llarg de la seva vida han destacat per haver-se dedicat, ja en l'àmbit professional, ja particular, a col·laborar en multitud d'iniciatives que han enriquit el nostre poble. Sempre es fa difícil entendre que aquestes, i moltes altres, persones ja no aportaran el seu gra de sorra a l'obra comuna de totes i tots els que treballen en pro de la comunitat. Amb tot, queda la seva obra, el seu mestratge i, per sobre de tot, el seu record.

Volem, des de les pàgines del *Llibre de la Festa Major*, aportar el nostre homenatge a aquestes persones.

Josep Vert i Planas (1914-2002) ha estat un incansable investigador de la nostra història. La seva persona ha estat vinculada a la trajectòria del Museu. Primerament, com una de les persones que van promoure la compra de l'edifici de la casa Pastors per part de l'Ajuntament, com a futura seu d'un centre cultural. Després, com a fundador del Centre d'Estudis del Montgrí (1972); una associació que va obrir el camí a la investigació arqueològica dels nostres jaciments. La importància d'aquells treballs va ser el que va possibilitar l'entrada de molts joves en aquest món de l'arqueologia local i, també, el que va contribuir a la fundació del Museu. Josep Vert va dirigir aquesta institució des de l'inici de la seva activitat (que va coincidir amb l'inici dels treballs de rehabilitació de la casa Pastors), l'any 1975, i fins a l'any 1981. Després, però, no se'n va desvincular, ja que fins al darrer moment ha format part tant del Patronat com del Consell

Municipal. Paral·lelament a la seva tasca vinculada al Museu, ha dut a terme tot un munt d'investigacions que han quedat reflectides en una colla de publicacions ben diverses i en col·laboracions amb diferents revistes d'àmbit comarcal i de les comarques de Girona. La seva aportació al *Llibre de la Festa Major* ha estat llarga i extensa; llarga perquè ens podem remuntar als anys trenta, extensa perquè podem trobar articles seus quasi a cada edició, i sobre temes ben diversos.

Salvador Dabau i Caussà (1909-2002) va arribar a Torroella de Montgrí la tardor de l'any 1934, per ocupar la plaça que havia deixat vacant el mestre Pere Blasi. El seu tarannà inquiet i les ganes de fer coses fan que aviat comenci a organitzar activitats, en especial, musicals, a part de l'escola. En surt el Quintet Dabau, que toca a diferents sales i cafès de la vila. Durant la Guerra Civil és mobilitzat, primer pel costat republicà, fins que és fet presoner, i després pel costat franquista. En acabar la guerra torna a Torroella i és nomenat director de l'escola. Fins a l'any 1958 exerceix el seu mestratge, en tots els sentits de la paraula, a la nostra vila. Els seus alumnes, que li van dedicar un homenatge l'any passat, el recordem com un mestre amable, dedicat totalment a fer d'aquells nens i joves uns homes de profit i ben aplicats.

Joan Baca i Reixach (1905-2003) va arribar a Torroella per primera vegada l'any 1927, amb Joan Pericot. El 1932, durant el període republicà, és nomenat arquitecte municipal; va ser l'inici d'una llarga carrera com a tècnic del nostre Ajuntament, ja que hi va estar durant 49 anys. D'ell van sortir tota una colla de projectes que hi van cristallitzar i que ara formen part del nostre patrimoni: una primera rehabilitació de la casa de la vila, l'any 1933 (que va ser inaugurada pel president Companys), i una segona l'any 1981; la pavimentació de la plaça de la Vila, l'any 1957 (el paviment anterior a les pedres actuals); una sèrie de plans parcials a l'Estartit que van possibilitar l'obertura de la població cap als Salancs, amb la urbanització de les avingudes de Grècia i de Roma... i, primordialment, la seva relació amb l'Hospital de Torroella.

La Comissió